

Woord en Gebaar
onafhankelijk dovenblad

W.G.
en

Dove
Gentenaar
start eigen
soepbar

TEAMTOLKEN

Problemen
eindelijk
aangepakt

lezerscolumn

"Helaas ziet niet iedereen
het nut van gebaren in"

In ons buurland België is er afgelopen oktober een soepbar geopend aan de Lange Steenstraat 2 in Gent. En niet zomaar een soepbar. Soepbar Sordo is opgezet door de dove Christophe Taveirne (46). Je kunt in Sordo elke dag behalve op zondag en maandag soep bestellen in de Vlaamse gebarentaal. Ik ging naar Gent om de soep te proeven en de trotse maar bescheiden eigenaar te spreken.

Wanneer je Sordo binnenstapt, stap je direct in een knusse omgeving waar je je al gauw thuis voelt. Op de muur achter de toog zijn prachtige illustraties van de dove Filip Heynink te zien. Dagelijks kun je kiezen uit drie verschillende soorten soepen en je kunt daarbij een tapasproeverij bestellen van broodjes met verschillende smeersels. Op het moment dat ik aankom zit het stampvol in Sordo. Na sluitingstijd heeft Christophe eindelijk zijn handen vrij om met me te praten.

LAATBLOEIER

'Wauw, wat lekker druk hier! Wist je altijd al dat je een soepbar wilde beginnen?'

Christophe: 'Nee, ik wist niet goed wat ik wilde, ik ben een echte laatbloeier. Ik heb op veel verschillende plekken gewerkt, waaronder in een jeugherberg. In de horeca werken vond ik leuk, maar ik merkte ook dat mensen het moeilijk vonden dat ik doof was. De samenwerking voelde vaak niet gelijkwaardig.'

DE DRUPPEL

'Een paar jaar terug werkte ik bij een cultureel centrum. Daar hielp ik met broodjes bereiden. Op een keer was er een hele grote groep en moest ik voor ruim 100 man broodjes maken. Het was erg veel werk om in mijn eentje te doen en ik vroeg hulp aan mijn collega's. Die kreeg ik niet, ze gingen andere dingen doen. Na afloop kreeg ik de feedback dat ik te traag werkte en dat dat door mijn doofheid zou komen. Ik heb maar twee handen! Dat was de druppel die de emmer deed overlopen. Ik werd heel kwaad, maar heb die kwaadheid omgezet in kracht. Op dat moment heb ik besloten dat ik echt voor mezelf wilde beginnen.'

DE KEUZE VOOR SOEP

Ruim vier jaar heeft Christophe geleefd van een werkloosheidsuitkering. Soep was altijd al zijn lievelingsgerecht. Hij maakte vaak soep voor vrienden die kwamen eten. In Gent werden er intussen diverse soepbars geopend. De vrienden van Christophe vroegen hem waarom hij niet een eigen soepbar startte. Christophe: 'Uiteindelijk besloot ik er echt voor te gaan. Soep heeft voor mij een speciale betekenis. Soep is heerlijk warm, als je het eet word je relaxt van binnen en voel je je snel thuis. Je kunt in soep heel veel creativiteit kwijt, je kunt er van alles in mixen. Ik heb een vriend in Spanje waar ik regelmatig naartoe ga. Ik wilde graag de warme Spaanse sfeer naar België halen en combineren met soep. Vandaar ook de naam 'Sordo'.'

DE VOORBEREIDING

Om een eigen soepbar te mogen starten moest Christophe een jaar lang de avondopleiding Bedrijfsbeheer volgen. Christophe: 'Dat was een uitdaging, want ik moest weer terug naar 'school'. En het was soms lastig om tolken te regelen. De mensen van de avondopleiding dachten van 'ja,

Een warm kopje soep bij Sordo

ja, die dove man wil een soepbar beginnen, het zal wel... Ik voelde me weer niet echt serieus genomen. Ik wilde graag laten zien dat ik het écht kon en heb doorgezet. Tijdens mijn periode van werkloosheid heb ik ook bewust vrijwilligerswerk gedaan, om bezig te blijven en me voor te bereiden op de soepbar. Ik mocht bij het toneelhuis NTG soep maken en uitdelen. Ik liet iedereen mijn soepen proeven en vroeg om feedback. Ik werk eigenlijk nooit met recepten of met een kookboek, maar volg altijd mijn gevoel. Het experimenteren is wat ik echt waardeer in het maken van soep.'

DREMPELS OVERWINNEN

Christophe's ogen glinsteren helemaal als hij vertelt over hoe hij zijn soep maakt. Maar hij heeft wel flinke drempels moeten overwinnen tot het echt tot een eigen zaak kwam. Christophe: 'Ik kreeg een erfenis. Op dat moment had ik financieel écht de kans om een zaak te starten. Ik ging op zoek naar een geschikt woon- en werkpand in het centrum en vond een toplocatie om de hoek van kasteel Gravensteen. Dat is midden in het centrum van Gent en ik moest snel beslissen. Op goed geluk heb ik het pand gekocht, maar later bleek dat een buurvrouw tegen een soepbar was. Ze maakte bezwaar tegen een verbouwing en ik kreeg een bouwverbod. Uiteindelijk heb ik alle benodigde vergunningen toch gekregen, dankzij de hulp van onder andere horende vrienden. Het is echt heel belangrijk dat je een stevig netwerk hebt van mensen die je kunnen ondersteunen. Ik ben zelf bijvoorbeeld niet goed in het schrijven van brieven, dankzij die hulp is dit allemaal gelukt. Nu, na een jaar komt zelfs de buurvrouw die eerst tegen de soepbar was hier ook een kopje soep halen. Ik heb nu goed contact met de eigenaar van de tattoo-shop hier tegenover, de medewerkers van het museum hier om de hoek, en het hostel een stukje verderop. Iedereen is nu erg enthousiast over de soepbar en het concept op deze locatie.'

DOOF ZICHTBAAR

Op de vraag welke voordelen het doof-zijn oplevert in zijn soepbar antwoordt Christophe dat hij niet op die manier denkt. Het is volgens hem belangrijker dat mensen zich thuis voelen bij elkaar, en kunnen genieten. 'Ik vind het wel erg belangrijk dat ik met deze soepbar bijdraag aan een stukje zichtbaarheid van dove mensen en gebarentaal in het centrum van Gent. Dove mensen zijn vaak onzichtbaar, en veel mensen weten niets van gebarentaal af. In deze soepbar kunnen ze op laagdrempelige manier oefenen met gebaren, andere dove mensen ontmoeten, of gewoon lekker genieten. Ik heb allerlei informatie neergelegd over gebarencursussen en ook de illustraties op de muur maken gebarentaal zichtbaar. Ik draai bewust geen muziek en probeer veel stilte en rust te creëren, dat waarderen de klanten. Het eten of bestellen van soep is hier een echte beleving.'

TOUWTJES IN EIGEN HANDEN

'Als dove persoon is het soms erg lastig om werk te vinden. Op een werkplek kan het moeizaam zijn om je staande te houden als je ongelijk wordt behandeld. Als eigen baas heb je alle touwtjes in eigen handen en kun je je eigen dromen realiseren. In Amsterdam ben ik eens langs Eetlokaal LT geweest, dat vond ik erg leuk om te zien. Het was ook anders, omdat daar wel een horende persoon de baas is. Ik hoop dat meer doven zien dat ze voor zichzelf kunnen beginnen, ook al ben je net als ik niet erg goed in gesproken taal. Als je eens in Gent bent, kom dan gezellig een kop soep halen bij Sordo!'

WG.